

Colegiul de Disciplină și Etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

HOTĂRÂRE Nr. 3-103/2020

mun.Chisinău

22 octombrie 2021

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președintele colegiului - Vladislav Guțan

Membrii colegiului - Marcel Cimbir

Victor Comerzan

Pavel Turcan

Oleg Televca

Examinând în ședința publică procedura disciplinară înaintată de către Inspectorul din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Nicolae Tricolici, verificând sesizarea Adjuncților Procurorului General, Ruslan Popov și Mircea Roșioru, privind faptele ce pot constitui abateri disciplinare admise de către procurorul, XXXXXX, XXXXXX, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și admiterea încălcărilor grave de lege în activitatea managerială pe segmentul urmăririi penale și cel judiciar

A CONSTATAT:

La xx.xx.2020 la Inspecția procurorilor a Procuraturii Generale a fost înregistrată, conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare ale Inspecției procurorilor, sesizarea Adjuncților Procurorului General, Ruslan Popov și Mircea Roșioru, care au solicitat tragerea la răspundere disciplinară a procurorului XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și admiterea încălcărilor grave de lege în activitatea managerială pe segmentul urmăririi penale și judiciar.

Sesizarea în cauză a fost verificată de către Inspecția procurorilor separat în privința fiecărui procuror menționat în parte, ținând cont de responsabilitățile sale conform obligațiilor de serviciu.

Conform materialelor sesizării, în temeiul Dispoziției Procurorului General nr.xx/xx din xx.xx.2019, cu privire la controlul activității Procuraturii Anticorupție, a fost supusă controlului activitatea Procuraturii Anticorupție pentru perioada xx.xx.2016- xx.xx.2019, referitor la eficiența managerială pe segmentul urmăririi penale și judiciar.

Controlul efectuat a avut drept obiective verificarea eficienței activității procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, rolul managerial al procurorilor conducători, toate din perspectiva respectării drepturilor omului pe parcursul realizării urmăririi penale și actului de justiție.

La momentul controlului, privitor la respectarea prevederilor Regulamentului cu privire la asigurarea regimului secret în organele Procuraturii, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr.xx din xx.xx.2011, a fost stabilit că [...].

S-a constatat că, în unele cazuri, în registrul prevăzut pentru organizarea lucrărilor de secretariat a documentelor, lipsește semnătura persoanei căreia i-a fost repartizat

documentul, iar pe documentele respective nu s-a aplicat ștampila și numărul de intrare al acestuia.

În vederea evidenței măsurilor speciale de investigații autorizate, în Procuratura Anticorupție au fost întocmite registrele necesare pe domeniile de activitate. Totodată, ultimele însemnări cu privire la măsurile speciale de investigații autorizate de către judecătorul de instrucție/procuror au fost consemnate în anul 2014, din care cauză a fost imposibil de contrapus cu datele din raportul de activitate al procurorului Anticorupție, privind efectuarea controlului executării legilor de către organele care efectuează activitate specială de investigații, prezentat lunar în Secția controlul activității speciale de investigații, prezentat lunar în secția controlul activității speciale de investigații și asigurarea regimului secret.

La compartimentul evaluării modului de exercitare de către procuror și a calității controlului dosarelor speciale de căutare a învinuirilor, inculpaților, condamnaților, de identificare a cadavrelor și a persoanelor cu identitate necunoscută s-a stabilit că pe parcursul a xx luni ale anului 2019, de către procurorii Procuraturii Anticorupție nu a fost verificat nici un dosar special.

S-au constatat cazuri când materialele privind dispunerea efectuării investigațiilor în vederea căutării învinuirilor au fost expediate subdiviziunii de căutare cu întârziere de la câteva luni până la câțiva ani.

Asemenea întârzieri au ca rezultat evident posibilitatea făptuitorilor de a întreprinde pe parcursul acestor perioade mai multe măsuri în scopul de a nu mai fi găsite și trase la răspundere.

Activitatea de verificare pe segmentul judiciar s-a axat preponderent pe analiza materialelor dosarelor de control prezentate de Procuratura Anticorupție.

În cadrul controlului efectuat, s-a constatat că dosarele de control supuse verificării, contrar Indicației Procurorului General nr.xxxxxxxx din data de xx.xx.2009, sunt întocmite superficial, nu conțin toate actele procedurale ce se impun, de asemenea, contrar prevederilor Ordinului Procurorului General nr.x/xx din xx.xx.2018, în dosarele de control lipsesc materialele de pregătire a acuzatorilor de stat care au prezentat în instanțele de judecată învinuirea în numele statului, inclusiv informația care ar atesta că acuzatorii de stat au făcut uz de prevederile art.325-326 din Codul de procedură penală.

Instrumentarea unor cauze penale de către Procuratura Anticorupție conform competenței funcționale și prezentate publicului la etapa incipientă prin intermediul mass-media, prezumă rezonanța și complexitatea sporită a acestora, un volum foarte mare de probe, care impun multiple activități speciale de investigații, inclusiv cheltuieli, cât și prezența pe caz a persoanelor arestate și, respectiv, ar urma să se finalizeze cu pronunțarea unor sentințe de condamnare, cu stabilirea unor pedepse proporționale faptelor comise și care ar produce efectul scontat atât asupra acestora, cât și asupra întregii societăți.

În urma controlului efectuat se atestă o cu totul altă situație în cazul unor dosare penale care la faza inițială au fost mediatizate intens, cu enunțarea unor nume sonore sau sume de mijloace bănești impunătoare, rețineri de pretinse grupări criminale cu impact spectaculos asupra societății, ca ulterior să se tergiverseze în timp și în final să fie condamnată în cauză doar o persoană la pedeapsă non privativă de libertate, celelalte fiind scoase de sub urmărire penală sau incriminate alte infracțiuni de o categorie mai ușoară.

În cadrul controlului s-a atestat și o altă practică vicioasă privitor la

instrumentarea cauzelor penale care constă în disjungerea consecutivă a cauzelor penale, cu pierderea în timp din rezonanța și actualitatea lor, a masei probatorii, cât și diminuării gravității faptelor incriminate prin segmentarea acestora, fapt ce duce la epuizarea temeiurilor deținerii în arest a persoanelor învinuite precum și încetarea de drept a măsurilor preventive aplicate, iar în anumite cazuri chiar scurgerea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Abordarea tendențioasă expusă supra a procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție în timp generează și epuizarea modalităților de identificare și recuperare a bunurilor infracționale, cât și atragerea la răspundere penală a complicilor infracțiunilor comise de inculpații vizați în cauzele penale respective. Inclusiv prin încheierea prematură a unor acorduri de recunoaștere a vinovăției, până la stabilirea tuturor circumstanțelor comiterii infracțiunii și persoanelor culpabile și deferirea fragmentată a cauzelor penale justiției pentru comiterea unor infracțiuni cu un grad prejudiciabil diminuat, se eludează răspunderea pentru comiterea unor infracțiuni cu un grad prejudiciabil diminuat, se eludează răspunderea pentru comiterea unor infracțiuni mult mai grave săvârșite de către aceștia sau în complicitate cu alte persoane inclusiv cu implicarea persoanelor cu demnitate publică.

O modalitate de eludare de la răspunderea penală a persoanelor culpabile, dezvoltată în cadrul Procuraturii Anticorupție se atestă prin tergiversarea intenționată a urmăririi penale, cât și a termenului de examinare a cauzelor penale, acțiuni contrare rigorilor art.20 din Codul de procedură penală și deferirea cauzelor penale instanțelor de judecată la scadența termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Astfel, în perioada supusă controlului s-a constatat că din numărul total de xxx sentințe privind încetarea procesului penal în privința a xx de persoane, xx cauze penale în privința a xxx persoane au fost în temeiul art.60 din Codul penal, ceea ce constituie o rată de xx,x% dosare și xx,x% persoane.

Este axiomatic faptul că acuzatorii de stat în procesul examinării cauzelor penale în instanțele de judecată urmează să manifeste un rol activ în vederea examinării și administrării cât mai eficiente a probelor, cu depunerea tuturor diligențelor în scopul respectării echității sociale în termene cât mai restrânse, examinare ce să se definitiveze prin pronunțarea hotărârilor judecătorești legale și obiective, or, studierea dosarelor de control la cauzele penale finalizate cu adoptarea unei hotărâri în instanțele de judecată procurorul-șef și, respectiv, procurorii-șefi adjuncți ai Procuraturii Anticorupție, în calitate de procurori ierarhic-superiori, în corespundere cu prevederilor Codului de procedură penală și actele instituționale, ar fi intervenit pentru asigurarea înlăturării omisiunilor organelor de urmărire penală și ale procurorilor, în multe cazuri chiar susținând fărădelegile admise de procurori prin susținerea deciziilor ilegale sau lipsa totală de reacție.

În cadrul verificării sesizării s-a stabilit că, prin ordinele procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție nr.x/xx din xx.xx.2017, nr.x/xx din xx.xx.2018 și nr.x din xx.xx.2019, cu privire la stabilirea domeniilor de competență ale adjuncților procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX a fost desemnat responsabil de domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată de orice nivel, coordonarea și controlul activității procurorilor din Secția juridică și activitatea analitică pe domeniul reprezentării învinuirii.

În afară de aceasta, prin Ordinul Procurorului General nr.xxx-p din xx.xx.2019, procurorului XXXXXX i-a fost dispusă exercitarea interimatului funcției de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție, în care funcție a activat până la xx.xx.2019.

În cadrul verificării materialelor prezentate, au fost examinate explicațiile prezentate de către procurorul, adjunct al Procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, în coraport cu materialele cauzei acumulate pe parcursul examinării de către Colegiul de Disciplină și Etică.

Astfel, prin explicațiile prezentate în cadrul examinării cauzei disciplinare, procurorul, adjunct al Procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, consideră că controlul activității Procuraturii Anticorupție pentru perioada xx.xx.2016 - xx.xx.2019, referitor la eficiența managerială pe segmentul urmăririi penale și cel judiciar este unul tendențios și părtinitor, având ca scop atentarea la independența procurorului și drept obiectiv înlăturarea managerilor Procuraturii Anticorupție de la conducerea subdiviziunii, instituirea unui management provizoriu subordonat și loial, denigrarea imaginii Procuraturii Anticorupție și a procurorilor incomozi, care au manifestat verticalitate de-a lungul timpului, inițierea procedurilor disciplinare care să reprezinte un impediment în eventuala promovare a subiecților acestor proceduri în funcții de conducere și în organele de autoadministrare a procurorilor. Aceste concluzii sunt întemeiate pe următoarele argumente:

- În primul rând, nu a fost apreciată corect starea de fapt existentă în Procuratura Anticorupție în acea perioadă aferent condițiilor de muncă, personalului disponibil în coraport cu volumul de muncă, care a generat suprasolicitarea procurorilor, dar și volumul de muncă în coraport cu rezultatele activității, inclusiv prin analogie cu activitatea și managementul PCCOCS, care de la bun început (în xx.2019 – xx.2020) au fost calificate cu mare fast în conferințele de presă și briefingurile susținute de Procurorul General, la fel de defectuoase și prejudiciabile ca și în cazul Procuraturii Anticorupție, în timp ce managerii acestei procuraturi specializate au beneficiat de un tratament privilegiat și managementul lor nu a fost apreciat ca fapte ce constituie abateri disciplinare, în pofida numărului mare de dosare din gestiune, calificate de noua conducere a Procuraturii Generale ca fiind „dosare politice”, și a procedurilor disciplinare inițiate în privința procurorilor din subordine.

- În al doilea rând, nu s-a dat apreciere activității Procuraturii Anticorupție prin prisma obligației angajatorului de asigurare a disciplinei de muncă, reglementat de art.202 Codul muncii, potrivit căruia „*Disciplina de muncă se asigură în unitate prin crearea de către angajator a condițiilor economice, sociale, juridice și organizatorice necesare prestării unei munci de înaltă productivitate*”. Or, un control al activității unei subdiviziuni urmează să aibă ca scop în sine identificarea cauzelor și condițiilor care au generat deficiențe în activitate, și soluții pentru eradicarea lor. În caz contrar, un astfel de control și consecințele acestuia riscă să fie neînțelese de angajați și interpretate eronat.

- În această ordine de idei, nu s-au luat în calcul factorii obiectivi care au influențat și determinat activitatea Procuraturii Anticorupție, cum ar fi: rolul pasiv și tratament discriminatoriu al conducerii Procuraturii Generale și al CSP în politica de personal, inclusiv în comparație cu PCCOCS (funcții vacante în Procuratura Anticorupție, inclusiv de conducere, neexpuse la concurs ani la rând, state de personal acordate suplimentar PCCOCS cu un volum de activitate și rezultate mult mai modeste decât ale Procuraturii Anticorupție).

- Circumstanțe invocate la aprecierea acțiunilor procurorului XXXXXX drept pretinse abateri disciplinare, apreciate în xx.2020 în fața CSP de către însuși Procurorul General drept vulnerabilități, care justifică instituirea celei de-a 4 funcții de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție în aparatul central, ignorându-se faptul că

în perioada de control nu erau completate nici măcar cele 3 funcții de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, iar volumul de activitate din acea perioadă era în mediu de circa 3 ori mai mare.

- Nu au fost analizate evaluările experților externi (inclusiv procurori practicieni) în cadrul proiectelor derulate în ultimii ani (TWINNING, CLEP), în care a fost supusă și analizată activitatea Procuraturii Anticorupție, cu formularea diverselor recomandări pentru fortificarea cu adevărat a capacităților și eficienței Procuraturii Anticorupție.

La etapa verificării sesizării au fost invocate următoarele:

„Pentru a da apreciere managementului anume al Procuraturii Anticorupție, care este unică în virtutea evoluției sale instituționale și specificului activității sale, urmează de avut o abordare complexă, începând de la:

- *contextul în care s-a elaborat conceptul de reformare a organelor Procuraturii, participanții la elaborarea acestui concept, obiectivul și scopurile reformei.*

- *contextul în care s-au elaborat proiectele Legii cu privire la Procuratură și Legii cu privire la procuraturile specializate, în vigoare la moment, membrii grupului de lucru care au elaborat cele două proiecte și invitații care au participat la ședințele grupului de lucru.*

- *sarcina și rolul care au revenit procuraturilor specializate începând cu xx.xx.2016, într-un moment de criză de imagine pentru sectorul justiției în general și pentru sistemul organelor Procuraturii în particular.*

- *situația în care s-a pomenit Procuratura Anticorupție după xx.xx.2016 (a se vedea evoluția în Info-PG), comparativ chiar cu restul subdiviziunilor organelor Procuraturii și în special cu PCCOCS. Or, la xx.xx.2016 Procuratura Anticorupție practic nu a cedat nimic din competențele avute. Din contra la volumul de muncă existent, pe fonul unei scăderi în luna xx.2016 a competenței Procuraturii Anticorupție la conducerea Urmăririi penale, în aceeași mărime a crescut numărul cauzelor pe segmentul exercitării Urmăririlor Penale, care pentru Procuratura Anticorupție, beneficiind de o creștere cu doar 30 % a numărului de procurori și fără alte resurse comparativ cu cele deținute de CNA, a însemnat o povară foarte mare. În același timp, în următoarele 6 luni CNA având un număr mai redus de dosare în gestiune, a recuperat din numărul de dosare transmise conform competenței Procuraturii Anticorupție prin inițierea de dosare noi, în timp ce Procuratura Anticorupție primea lunar zeci de dosare potrivit competenței din restul subdiviziunilor Procuraturii, astfel încât numărul de dosare pe segmentul exercitării crescuse de circa 6 ori comparativ cu situația la xx.xx.2016. Și asta în timp ce Procuratura Anticorupție a continuat să reprezinte învinuirea în toate cauzele pe care le avea în gestiune sa pe rolul instanțelor de fond, la care s-au adăugat și competențele pentru reprezentarea învinuirii și în ordine de apel, fază judiciară pentru care s-a găsit oarecum o soluție provizorie la nivel instituțional în pofida obiectivului reformei.*

- *o cu totul altă situație era valabilă pentru PCCOCS, creată de la zero, cu o competență nouă, cu un specific și complexitate diferită comparativ cu noua competență a Procuraturii Anticorupție și fără o moștenire a unui volum enorm de activitate cum era cazul Procuraturii Anticorupție (în acest sens fiind relevante datele din Info-PG referitor la rezultatele activității PCCOCS comparativ cu ale Procuraturii Anticorupție), situație de fapt în pofida căreia PCCOCS a beneficiat ulterior și de un tratament preferențial din partea conducerii Procuraturii Generale și a CSP prin creșterea statelor de personal cu 5 funcții de procuror.*

- *fluctuația de cadre, inclusiv în funcțiile de conducere, în cadrul Procuraturii*

Anticorupție în perioada 2016 - 2019, ba chiar și până în prezent, dar rolul și aportul CSP în soluționarea problemelor de acest gen.

- starea de fapt existentă în ce privește: personalul ce asistă procurorii Procuraturii Anticorupție, nivelul de profesionalism și experiența anterioară de muncă a consultanților, care au început a suplini funcțiile respective din Procuratura Anticorupție abia în 2017, necesitățile lor de instruire, frecvența și eficiența instruirii lor, la fel, migrația acestui personal în scurt timp ca rezultat al accederii unora la INJ, fie în funcții de procuror în procuraturile teritoriale sau al demisiei. Or, această sarcină nu poate fi pusă pe seama procurorilor;

- modul în care conducătorii-șefi ai Procuraturii Anticorupție în perioada 2016-2019, dar, pentru comparație, în mod obligatoriu și pentru perioada 2012-2015, au asigurat funcționalitatea subdiviziunii pe fiecare din domeniile de activitate și interacțiunea cu procuraturile teritoriale, PCCOCS și subdiviziunile Procuraturii Generale, sarcina de lucru al fiecăruia din conducători pentru fiecare perioadă de activitate și devierile de la cadrul legal și instituțional constatate în perioadele de referință de către subdiviziunile Procuraturii Generale;

- structura și organizarea Procuraturii Anticorupție, prevăzută de Regulamentul activitate al acesteia, care instituie în cadrul Procuraturii Anticorupție subdiviziuni teritoriale, conduse la fel de adjuncți ai procurorului-șef, ierarhic superiori procurorilor din subordine și responsabili de organizarea activității în oficiile teritoriale, respectiv eventuale omisiuni din partea acestora sau fapte ale procurorilor din subordine nu pot fi incriminate decât acestor adjuncți ai procurorului-șef șefi ai oficiilor teritoriale.”.

Cu toate acestea, Inspekția Procurorilor a ignorat aceste circumstanțe, tară de verificarea și analiza acestora fiind imposibilă aprecierea justă și obiectivă a managementului Procuraturii Anticorupție.

În primul rând, sesizarea este semnată și înaintată de către adjuncții Procuraturii Generale, R. Popov și M. Roșioru, care nu sunt persoane împuternicite de a sesiza Inspekția Procurorilor. Or, aceștia nu intră în cercul subiecților de sesizare, prevăzut la pct.2.1 din Regulamentul privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-240/16 din 29.09.2016, potrivit căruia „2.7 Sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror poate fi înaintată de:

- a) orice persoană interesată;*
- b) membrii Consiliului Superior al Procurorilor;*
- d) membrii Colegiului de evaluare a performanțelor procurorilor în condițiile art. 31 alin. (5) din Legea cu privire la Procuratură;*
- e) Procurorul General;*
- f) procurorii-șefi;*
- g) Inspekția procurorilor, în urma controalelor efectuate.”*

Mai mult ca atât, potrivit pct.3.4 din același Regulament, sesizarea cu privire la fapta procurorului ce poate constitui abatere disciplinară urmează să conțină printre elementele de bază și următoarele: /.../ c) obiectul sesizării (descrierea circumstanțelor abaterii comise de către procuror, cu indicarea timpului și locului producerii evenimentului, dosarului / materialului/ petiției, în legătură cu derularea căreia se pretinde că s-a comis abaterea disciplinară, după caz, consecințele, prejudiciul material sau moral); d) probele care confirmă acuzațiile autorului sesizării în materie

disciplinară; e) anexele la sesizare (copii de pe acte, fotografiile, înregistrări audio / video etc); /.../.

Inspecția Procurorilor, în accepțiunea sa, că sesizarea ar fi fost depusă de persoane împuternicite, urma să verifice faptele invocate de preținșii autori ai sesizării, să stabilească ce acțiuni a comis sau a omis să comită procurorul XXXXXX, consecințele prejudiciabile, legătura causală între faptă și consecințe și culpa acestuia.

Verificarea sesizării de către Inspecția Procurorilor s-a limitat la anexarea la materialele procedurii a copiilor rapoartelor privind rezultatele verificării sesizărilor cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare comise de procurorii în Procuratura Anticorupție: XXXXXX (2), XXXXXX (3), XXXXXX (2), XXXXXX (3), XXXXXX (3), XXXXXX (1), XXXXXX (1), XXXXXX (5), XXXXXX (1), dar și a copiei deciziei Inspecției Procurorilor de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului XXXXXX din lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară (f.d. 201-207).

La cauza disciplinară nu sunt prezente mijloacele prin care au fost administrate materialele invocate în probarea pretinselor abateri disciplinare.

Inspecția Procurorilor a preluat constatările notei privind controlul activității Procuraturii Anticorupție, reflectate și în sesizarea semnată și înaintată de către adjuncții Procuraturii Generale, R. Popov și M. Roșioru.

Cu toate acestea, sesizarea și nota de control nu sunt acte ce constată abaterile disciplinare și culpa procurorului XXXXXX în comiterea pretinselor abateri disciplinare. Anume cele invocate în sesizare urmează să fie obiectul verificării de către Inspecția Procurorilor, ceea ce nu s-a realizat de fapt.

Astfel, Inspecția Procurorilor nu și-a exercitat obligațiile ce derivă din lit.lit. a) și b) pct.8.1 din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor:

„a) să întreprindă toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de autorul sesizării și a stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare;

b) să respecte drepturile și obligațiile prevăzute de legislație, prezumția nevinovăției, precum și interesele legitime ale procurorului împotriva căruia a fost depusă sesizarea la etapa verificării, ale altor participant.

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor, aprobat prin Ordinul Procuraturii Generale nr.xx din xx.xx.2016, „7.6. Verificarea sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc faptele imputate procurorului și consecințele acestora, circumstanțele în care acestea au fost comise, precum și orice alte informații concludente din care să se poată deduce existența sau inexistența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.” Registrele prevăzute pentru organizarea lucrărilor de secretariat secrete s-au păstrat la adjunctul procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, începând cu xx.xx.2014, fiind preluate odată cu demisia adjunctului procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, care fusese persoana desemnată responsabilă de asigurarea regimului secret în Procuratura Anticorupție.

În continuare, procurorul XXXXXX nu a fost niciodată desemnat responsabil de asigurarea regimului secret în Procuratura Anticorupție, respectiv nici de recepționarea corespondenței clasificate, iar Inspecția Procurorilor nu a dovedit contrariul.

Corespondența clasificată era recepționată de procurorii-șefi, procurorii-șefi

interimari, altele de adjuncții acestora cu drept de acces la informațiile clasificate, care repartizau corespondența prin desemnarea executorilor și transmiterea materialelor către aceștia. În asemenea cazuri, mențiunile în registru se puteau efectua și după repartizarea documentelor către executor. Alte documente rămâneau la procurorii-șefi spre executare, în toate cazurile, efectuam mențiunile despre persoana desemnată executor, însă odată ce nu le transmiteam eu direct materialele la executori sau acestea rămâneau la procurorii-șefi, nu puteam asigura semnătura acestora în Registrul de intrare.

Această atribuție suplimentară, care nu a fost efectiv niciodată atribuită în obligațiile de serviciu ale procurorului XXXXXX, și-a asumat-o în virtutea faptului că funcția de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție pe segmentul exercitării urmăririi penale (care, de regulă era desemnată de controlul asigurării regimului secret) a rămas vacantă după xx.xx.2014 până în vara anului 2016, apoi de prin xx.2017 până în xx.2019.

Referitor la neaplicarea ștampilei și numărului de intrare al documentului pe corespondența intrată este de menționat că niciodată persoanele care au asigurat controlul asigurării regimului secret nu au deținut ștampilă pe care să o aplice pe document și pe care să indice numărul de intrare. Ștampilele folosite în lucrările de secretariat în Procuratura Anticorupție sunt deținute de cancelarie, iar specialiștii ce asigură lucrările de secretariat sunt responsabili de siguranța acestora și corectitudinea aplicării lor, iar în lipsa accesului la corespondența clasificată aceștia nu le puteau aplica pe o astfel de corespondență.

În acest sens, este o omisiune a conducerii Procuraturii în ce privește organizarea lucrărilor de secretariat aferent corespondenței clasificate, care a determinat plasarea responsabilității suplimentare nespecifice asupra activității de procuror / procuror conducător. Or, lucrările de secretariat, chiar dacă vizează corespondența clasificată, sunt atribuite în sarcina personalului cu atribuții corespunzătoare, cu acordarea dreptului de acces la o astfel de corespondență. În timp ce în organele de drept (MAI, CNA, SIS) și alte autorități publice, dar chiar și în Procuratura Generală există astfel de persoană / persoane desemnate, în procuraturile teritoriale și specializate nu este instituit un astfel de mecanism.

Referitor la omisiunea desemnării persoanei responsabile de controlul asigurării regimului secret în Procuratura Anticorupție în perioada exercitării interimatului funcției de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție între xx.xx.2019 și xx.xx.2019, urmează de menționat următoarele:

În primul rând, în perioada de exercitare a interimatului, procurorul XXXXXX s-a aflat în deplasare de serviciu între xx și xx iulie 2019 în Strasbourg, reprezentând RM la cea de-a 58-a Ședință Plenară a Comitetului MONEYVAL, în cadrul căreia a fost adoptat Raportul de evaluare a RM în cea de-a 5-a rundă, ca urmare a procesului de evaluare care a început în xx.2018 și s-a încheiat odată cu adoptarea Raportului nominalizat, procurorul XXXXXX fiind persoana desemnată coordonator la nivel național pe domeniul de activitate al organelor de drept și ale justiției în tot acest proces de evaluare.

Ulterior, între xx.xx.2019 și xx.xx.2019, s-a aflat în concediu anual de odihnă.

În aceeași perioadă, adjunctul procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție XXXXXX s-a aflat în xx.2019 în concediu iar la xx.xx.2019 a demisionat, XXXXXX a exercitat interimatul funcției de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție de la xx.xx.2019, cu sistarea acestuia la xx.xx.2019.

Adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție XXXXXX s-a aflat în concediu anual de odihnă între xx.xx.2019 și xx.xx.2019, iar dlui XXXXXX i s-a dispus exercitarea interimatului funcției de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție din xx.xx.2019, care de la xx.xx.2019 până la xx.xx.2019 s-a aflat în concediu anual de odihnă.

Chiar dacă XXXXXX, în calitate de procuror-șef interimar a emis la xx.xx.2019 ordinul intern cu nr.x, prin care a repartizat domeniile de competență adjunctului procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX și adjunctilor procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX și XXXXXX, iar xx.xx.2019 ordinul cu nr.x, prin care a repartizat domeniile de competență adjunctilor procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX și XXXXXX, nu i-a desemnat pe nici unul din ei responsabili de asigurarea regimului secret în Procuraturii Anticorupție, în virtutea faptului că avea toată discreția să-și mențină această sarcină în atribuțiile sale în continuare, după cum a realizat-o din 2014, decât să o transmită unuia din adjunctii interimari, fără experiență la acel moment pe segmentul respectiv, și cu volum de lucru excesiv de mare pe toate segmentele de activitate: exercitarea urmăririi penale, conducerea urmăririi penale și reprezentarea învinuirii. Or, la acel moment, obiectivul managementului era asigurarea unei eficiențe maxime în activitate cu resurse umane incomplete la un volum de muncă exagerat.

Astfel, un control extern la jumătate de an, exclusiv pe segmentul asigurării regimului secret în Procuratura Anticorupție, fără ca procurorul controlor să intre în esența întregului management al Procuraturii Anticorupție din acea perioadă și să analizeze toate domeniile de activitate ale Procuraturii Anticorupție în coraport cu indicatorii numerici ai volumului de muncă și ai personalului disponibil, nu poate constata situația obiectivă pentru perioada de referință și să permită concluzii întemeiate despre anumite fapte care ar constitui abateri disciplinare.

Procurorul XXXXXX nu a fost niciodată desemnat responsabil de controlului executării legilor de către organele care efectuează activitatea specială de investigații, iar Inspekția Procurorilor nu a dovedit contrariul.

Lipsa din 2014 a însemnărilor cu privire la măsurile speciale de investigații autorizate de către judecătorul de instrucție / procuror în registrele instituite, este justificată prin faptul că până la xx.xx.2014 responsabil de controlul executării legilor de către organele care efectuează activitatea specială de investigații era adjunctul procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție pe domeniul exercitării urmăririi penale XXXXXX, după demisia acestuia funcția respectivă rămânând vacantă până în vara anului 2016, apoi de prin xx.2017 până în xx.2019.

În situația vacanței funcției de adjunct pe segmentul respectiv pe parcursul a câțiva ani, situație datorată inacțiunilor CSP, care are rolul principal în procesul de determinare a statelor de personal în subdiviziunile Procuraturii, de inițiere a concursurilor pentru ocuparea funcțiilor vacante de procuror și procurori-conducători și desemnare a câștigătorilor în aceste concursuri, Procuratura Anticorupție a fost în imposibilitate obiectivă de a realiza sarcinile în modul prevăzut de îndrumarul și circularul explicativ nr xxxxx din xx.xx.2014, referitor la modalitatea întocmirii raportului de activitate al procurorului privind efectuarea controlului asupra executării legilor de către organele care exercită activitatea specială de investigații.

Cu toate acestea, anume pentru a depăși situația creată, procurorul XXXXXX, pe lângă exercitarea atribuțiilor de bază pe domeniile reprezentării învinuirii și cel analitic, și-a asumat benevol realizarea unor sarcini exprimate prin instituirea unor

mecanisme la nivelul aparatului central și oficiilor teritoriale care să asigure evidența măsurilor speciale de investigații autorizate de către judecătorul de instrucție / procuror, întocmirea raportului de activitate al procurorului privind efectuarea controlului asupra executării legilor de către organele care exercită activitatea specială de investigații, dar și păstrarea materialelor aferent măsurilor speciale de investigații.

Astfel, în acest sens, de către procurorii-șefi ai Procuraturii XXXXXX au fost emise:

1. dispoziția nr.x din xx.xx.2015 cu privire la organizarea ținerii evidenței și dării de seamă privind activitatea specială de investigații și întocmirii raportului de activitate a procurorului anticorupție privind efectuarea controlului asupra executării legilor de către organele care exercită activitate specială de investigații, cu 4 tabele anexă ce reprezintă dările de seamă individuale lunare ale procurorului privind activitatea specială de investigații, în baza cărora se definitiva raportul de activitate a Procurorului Anticorupție privind efectuarea controlului executării legilor de către organele care efectuează activitatea specială de investigații.

2. ordinul nr.x din xx.xx.2017 privind modul de instituire și circulație a dosarelor de control și transmitere a cauzelor penale soluționate în cancelaria Procuraturii Anticorupție. Ordinul reglementează ordinea de instituire a dosarelor de control ale cauzelor penale și persoanele responsabile de completarea dosarului de control și verificarea plenitudinii acestuia.

La inițiativa procurorului XXXXXX în anul 2019 în Procuratura Anticorupție a fost instituit un mecanism de evidență în format EXCEL a tuturor demersurilor adresate judecătorului de instrucție (inclusiv autorizarea / prelungirea / confirmarea legalității MSI), care a fost folosit atât în scop statistic, cât și pentru asigurarea ținerii lucrărilor de secretariat pentru acest tip de corespondență.

Mai mult ca atât, raportul anual de activitate pentru 2019 al Procuraturii Anticorupție privind efectuarea controlului asupra executării legilor de către organele care exercită activitatea specială de investigații, întocmit de noul management instituit în Procuratura Anticorupție în xx.2019 a folosit datele statistice acumulate pe parcursul anului potrivit mecanismelor funcționale instituite în perioada 2015 - 2019, fără a fi constatată denaturarea datelor statistice.

Cele expuse au fost confirmate prin prezentarea copiilor înscrisurilor menționate mai sus, dar și prin declarațiile martorilor XXXXXX și XXXXXX.

Procurorul XXXXXX nu a fost niciodată desemnat responsabil de controlul dosarelor speciale de căutare a învinuiților, inculpaților, condamnaților, de identificare a cadavrelor și a persoanelor cu identitate necunoscută, iar Inspekția Procurorilor nu a dovedit contrariul.

Referitor la **cazurile de expediere subdiviziunii de căutare cu întârziere a materialelor privind dispunerea efectuării investigațiilor în vederea căutării învinuiților, se invocă admiterea acestora de către procurorul XXXXXX, procurorul XXXXXX, procurorul XXXXXX.**

Astfel, dacă acțiunile procurorilor nominalizați, care au admis faptele enunțate, nu au fost calificate de autorii sesizării ca fiind fapte ce pot constitui abateri disciplinare și nu s-au sesizat în acest sens, atunci acțiunile procurorului XXXXXX, care fiind responsabil doar de domeniile reprezentării învinuirii și cel analitic, nu și de controlul dosarelor speciale de căutare a învinuiților, nici pe departe nu pot fi calificate drept abateri disciplinară.

Nu este clar care acte normative au fost încălcate de procurorul XXXXXX.

Este straniu, ba chiar total neprofesionist, dar tendențios și părtinitor, faptul că autorii notei de control și ai sesizării constată că procurorul XXXXXX a fost **„responsabil de domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată de orice nivel, coordonarea și controlul activității procurorilor din Secția juridică și activitatea analitică pe domeniul reprezentării învinuirii”**, dar îi impută un grad de pericol social redus al infracțiunilor investigate în cauzele deferite justiției, ponderea ridicată a infracțiunilor minore sau de corupție mică în totalul cauzelor finalizate cu sentințe, utilizarea potențialului procuraturii specializate pentru documentarea unor cazuri minore, doar în vederea creării unor indicatori statistici favorabili.

Aceste constatări presupun că adjunctul procurorului-șef pe domeniul reprezentării învinuirii ar fi responsabil de calitatea investigațiilor realizate în cadrul urmăririi penale și de gradul de pericol social al infracțiunii constatate și dovedite în faza de urmărire penală în cauzele deferite justiției, la fel și de urmărirea faptelor infracționale minore în detrimentul celor grave.

În același mod, adjunctul procurorului-șef pe domeniul reprezentării învinuirii ar fi responsabil de plenitudinea actelor procedurale în dosarele de control ale cauzelor deferite justiției de secțiile conducere și, respectiv, exercitare a urmăririi penale, de activitatea cărora procurorul XXXXXX efectiv nu a fost desemnat responsabil.

Cu referire la potențialul decalaj între numărul dosarelor de control prezentate și cauzelor penale finalizate cu sentințe, este de menționat că chiar dacă s-a întrevăzut un asemenea decalaj, acesta nu a fost unul enorm, dar nesemnificativ și justificat.

Atât procurorii controlori, având atât lista sentințelor pronunțate în fiecare an în perioada 2016 - 2019 și lista dosarelor de control prezentate, cât și Inspekția Procurorilor nu au verificat și identificat lista dosarelor de control absente și motivele lipsei acestora. Or, în cadrul examinării prezentei proceduri disciplinare am făcut claritate asupra originii unui eventual decalaj.

Astfel, fiind solicitate dosarele de control în cauzele cu sentințe devenite irevocabile în perioadele de referință, în adresa Direcției judiciare au fost expediate acele dosare de control disponibile în arhiva Procuraturii Anticorupție, cu excepția celor aflate la procurori din diverse motive (fie în legătură cu unele aspecte legate de executarea sentințelor, fie în legătură cu reprezentarea învinuirii în instanțele de apel, fie în legătură cu conexitatea acestora cu alte cauze la faza de urmărire penală, etc.) Mai mult ca atât, am prezentat dovada aflării la xx.xx.2019 a câteva zeci de dosare (din lista sentințelor pronunțate în fond în perioada 2016 - 2019) în Procuratura Generală de peste termene mai mari chiar și de un an ca rezultat al solicitării lor anterioare pentru generalizarea anumitor practici și nerestituirii în termeni rezonabili Procuraturii Anticorupție.

În asemenea circumstanțe invocate eronat, cu siguranță nu pot fi imputate procurorului XXXXXX fapte ce constituie abateri disciplinare, mai ales în lipsa constatării și sesizării în acțiunile vreunui acuzator a pretinselor abateri disciplinare.

La fel, este straniu neprofesionist, tendențios și părtinitor, faptul că autorii notei de control și ai sesizării constată că procurorului XXXXXX, **„responsabil de domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată de orice nivel, coordonarea și controlul activității procurorilor din Secția juridică și activitatea analitică pe domeniul reprezentării învinuirii”**, îi este imputabilă mediatizarea intensă la faza de urmărire penală, cu enunțarea unor nume sonore sau sume de mijloace bănești impunătoare, rețineri de pretinse grupări criminale cu impact spectaculos asupra societății, cu ulterioara tergiversare în timp și condamnarea pe final

doar a unei persoane la pedeapsă non privativă de libertate, celelalte fiind scoase de sub urmărire penală sau incriminate alte infracțiuni de o categorie mai ușoară.

Or, adjunctul responsabil de domeniul reprezentării învinuirii nu are atribuții procesuale în coraport cu procurorii secțiilor conducere și, respectiv, exercitare a urmăririi penale, în faza de urmărire penală până la deferirea cauzei justiției.

La fel, adjunctului responsabil de domeniul reprezentării învinuirii, care nu are atribuții procesuale în faza de urmărire penală i se impută apariția unei „*serii de întrebări și dubii referitor la calitatea și obiectivitatea instrumentării urmăririi penale este cauza penală nr. xxxxxxxx de acuzare a cet. xxxxxxxx, xxxxxxxx și SRL xxxxxxxx*” pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.248 alin. (5) Cod penal (XXXXXX)” Or, în primul rând nu s-a dat răspuns la întrebările ridicate și nu au fost înlăturate dubiile apărute. În al doilea rând întrebările și dubiile se referă la activitatea de urmărire penală în cauza nominalizată și nicidecum la etapa examinării judecătorești.

La fel, s-a invocat neexecutarea sentinței timp de xx, de parcă asigurarea executării acesteia ar fi în sarcina adjunctului responsabil de reprezentarea învinuirii și nu a instanței de judecată.

De asemenea, s-a invocat incertitudinea „*soluțiilor privitor la restul persoanelor învinuite de comiterea infracțiunii prevăzute la art.42 alin.(5), art.248 alin.(5) lit. b), c), d) din Codul penal, care la acel moment erau angajați a XXXXXX, cât și hotărârile adoptate în cazul episoadelor conexe la cauza penală privitor la XXXXXX, persoane și episoade care nu au fost obiectul examinării judiciare, fiind imposibilă depășirea limitelor învinuirii aduse de procurorul care a deferit cauza judecătii.*

La momentul raportării săptămânale a sentinței în cauza invocată, Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată nu a constatat anumite derogări de lege și, respectiv, nu a făcut uz de prevederile pct.28.3, 28.4 din Ordinul Procurorului General nr.xx/xx din xx.xx.2018 pentru a întocmi rapoarte adresate adjunctului Procurorului General responsabil de domeniul judiciar, cu indicarea motivelor pentru care se impune declanșarea căilor ordinare de atac de către acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție sau, respectiv, sesizărilor adresate Procurorului General ca rezultat al depistării unor abateri admise de către acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție, care ar fi putut constitui abateri disciplinare.

La fel, Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată nu a constatat abateri, care să determine intervenție potrivit pct.(1) lit.e) și j) din Secțiunea 3 a Capitolului VI Titlul II din Regulamentul Procuraturii.

Revenirea la acest subiect tocmai după x ani de la verificarea legalității sentinței de către aceeași Secție denotă caracterul tendențios și părtinitor al controlului realizat și al concluziilor formulate.

În speță, **se invocă pretinse derogări de lege admise de către procurorul XXXXXX.** Astfel, dacă acțiunile acestuia, care a admis faptele enunțate, nu au fost calificate de autorii sesizării ca fiind fapte ce pot constitui abateri disciplinare și respectiv, autorii sesizării nu s-au sesizat în acest sens, atunci acțiunile procurorului XXXXXX, care fiind responsabil doar de domeniile reprezentării învinuirii și cel analitic, nu și de faza de urmărire penală, nici pe departe nu pot fi calificate drept abateri disciplinară.

La fel, adjunctului responsabil de domeniul reprezentării învinuirii, care nu are atribuții procesuale în faza de urmărire penală i se impută „*disjungerea consecutivă a cauzelor penale, cu pierderea în timp din rezonanța și actualitatea lor, a masei*

probatorii, cât și diminuării gravității faptelor incriminate prin segmentarea acestora". Or, acțiunile invocate se referă la activitatea de urmărire penală și nicidecum la etapa examinării judecătorești.

La momentul raportării săptămânale a sentinței în cauza invocată, Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată nu a constatat anumite derogări de lege și, respectiv, nu a făcut uz de prevederile pct.28.3, 28.4 din Ordinul Procurorului General nr.xx/xx din xx.xx.2018 pentru a întocmi rapoarte adresate adjunctului Procurorului General responsabil de domeniul judiciar, cu indicarea motivelor pentru care se impune declanșarea căilor ordinare de atac de către acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție sau, respectiv, sesizărilor adresate Procurorului General ca rezultat al depistării unor abateri admise de către acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție, care ar fi putut constitui abateri disciplinare.

La fel, Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată nu a constatat abateri, care să determine intervenție potrivit pct.(I) lit.e) și j) din Secțiunea 3 a Capitolului VI Titlul II din Regulamentul Procuraturii.

Revenirea la acest subiect tocmai după 2 ani de la verificarea legalității sentinței de către aceeași Secție denotă caracterul tendențios și părtinitor al controlului realizat și al concluziilor formulate.

La fel, adjunctului responsabil de domeniul reprezentării învinuirii, care nu are atribuții procesuale în faza de urmărire penală i se impută „*încadrările selective proprii unor practici din cadrul Procuraturii Anticorupție atestate în cadrul mai multor cauze penale*". Or, acțiunile invocate se referă la activitatea de urmărire penală și nicidecum la etapa examinării judecătorești.

La momentul raportării săptămânale a sentinței în cauza invocată, Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată nu a constatat anumite derogări de lege și, respectiv, nu a făcut uz de prevederile pct.28.3, 28.4 din Ordinul Procurorului General nr.xx/xx din xx.xx.2018 pentru a întocmi rapoarte adresate adjunctului Procurorului General responsabil de domeniul judiciar, cu indicarea motivelor pentru care se impune declanșarea căilor ordinare de atac de către acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție sau, respectiv, sesizărilor adresate Procurorului General ca rezultat al depistării unor abateri admise de către acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție, care ar fi putut constitui abateri disciplinare.

La fel, Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată nu a constatat abateri, care să determine intervenție potrivit pct.(I) lit.e) și j) din Secțiunea 3 a Capitolului VI Titlul II din Regulamentul Procuraturii.

Revenirea la acest subiect tocmai după 1 an de la verificarea legalității sentinței de către aceeași Secție denotă caracterul tendențios și părtinitor al controlului realizat și al concluziilor formulate.

În speță, **se invocă pretinse derogări de lege admise de către procurorul XXXXXX**. Astfel, dacă acțiunile acesteia, care a admis faptele enunțate, nu au fost calificate de autorii sesizării ca fiind fapte ce pot constitui abateri disciplinare și respectiv, autorii sesizării nu s-au sesizat în acest sens, atunci acțiunile procurorului XXXXXX, care fiind responsabil doar de domeniile reprezentării învinuirii și cel analitic, nu și de faza de urmărire penală, nici pe departe nu pot fi calificate drept abateri disciplinare.

La fel, adjunctului responsabil de domeniul reprezentării învinuirii, care nu are

atribuții procesuale în faza de urmărire penală i se impută acțiunile procurorului XXXXXX de „*tergiversare intenționată a urmăririi penale*”. Or, acțiunile invocate se referă la activitatea de urmărire penală și nicidecum la etapa examinării judecătorești.

La momentul raportării săptămânale a sentinței în cauza invocată, Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată nu a constatat anumite derogări de lege și, respectiv, nu a făcut uz de prevederile pct.28.3, 28.4 din Ordinul Procurorului General nr.xx/xx din xx.xx.2018 pentru a întocmi rapoarte adresate adjunctului Procurorului General responsabil de domeniul judiciar, cu indicarea motivelor pentru care se impune declanșarea căilor ordinare de atac de către acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție sau, respectiv, sesizărilor adresate Procurorului General ca rezultat al depistării unor abateri admise de către acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție, care ar fi putut constitui abateri disciplinare.

La fel, Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată nu a constatat abateri, care să determine intervenție potrivit pct.(l) lit.e) și j) din Secțiunea 3 a Capitolului VI Titlul II din Regulamentul Procuraturii.

Revenirea la acest subiect tocmai după 2 ani 10 luni de la verificarea legalității sentinței de către aceeași Secție denotă caracterul tendențios și părtinitor al controlului realizat și al concluziilor formulate.

Datele statistice referitor la temeiurile sentințelor de încetare nicidecum nu stabilesc careva pretinse abateri disciplinare în acțiunile procurorului XXXXXX.

În speță, **se invocă pretinse derogări de lege admise de către procurorul XXXXXX**. Astfel, dacă acțiunile acestuia, care a admis faptele enunțate, nu au fost calificate de autorii sesizării ca fiind fapte ce pot constitui abateri disciplinare și respectiv, autorii sesizării nu s-au sesizat în acest sens, atunci acțiunile procurorului XXXXXX, care fiind responsabil doar de domeniile reprezentării învinuirii și cel analitic, nu și de faza de urmărire penală, nici pe departe nu pot fi calificate drept abateri disciplinară.

La fel, adjunctului responsabil de domeniul reprezentării învinuirii, care nu are atribuții procesuale în faza de urmărire penală i se impută acțiunile procurorului XXXXXX de „*tergiversare intenționată a urmăririi penale și a cercetării judecătorești*”.

La momentul raportării săptămânale a sentinței în cauza invocată, Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată nu a constatat anumite derogări de lege și, respectiv, nu a făcut uz de prevederile pct.28.3, 28.4 din Ordinul Procurorului General nr.xx/xx din xx.xx.2018 pentru a întocmi rapoarte adresate adjunctului Procurorului General responsabil de domeniul judiciar, cu indicarea motivelor pentru care se impune declanșarea căilor ordinare de atac de către acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție sau, respectiv, sesizărilor adresate Procurorului General ca rezultat al depistării unor abateri admise de către acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție, care ar fi putut constitui abateri disciplinare.

La fel, Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată nu a constatat abateri, care să determine intervenție potrivit pct.(l) lit.e) și j) din Secțiunea 3 a Capitolului VI Titlul II din Regulamentul Procuraturii.

Revenirea la acest subiect tocmai după x luni de la verificarea legalității sentinței de către aceeași Secție denotă caracterul tendențios și părtinitor al controlului realizat și al concluziilor formulate.

În speță, se invocă pretinse derogări de lege admise de către procurorul XXXXXX. Astfel, dacă acțiunile acestuia, care a admis faptele enunțate, nu au fost calificate de autorii sesizării ca fiind fapte ce pot constitui abateri disciplinare și respectiv, autorii sesizării nu s-au sesizat în acest sens, atunci acțiunile procurorului XXXXXX, care fiind responsabil doar de domeniile reprezentării învinuirii și cel analitic, nu și de faza de urmărire penală, nici pe departe nu pot fi calificate drept abateri disciplinară.

În speță, se invocă pretinse derogări de lege admise de către procurorii Procuraturii Anticorupție. Astfel, dacă acțiunile acestora, care au admis faptele enunțate, nu au fost calificate de autorii sesizării ca fiind fapte ce pot constitui abateri disciplinare și respectiv, autorii sesizării nu s-au sesizat în acest sens, atunci acțiunile procurorului XXXXXX, care fiind responsabil doar de domeniile reprezentării învinuirii și cel analitic, nu și de faza de urmărire penală, nici pe departe nu pot fi calificate drept abateri disciplinară.

Mai mult ca atât, nici unui procuror din cadrul Secției judiciare, în rezultatul controlului, nu i-a fost inițiată vreo procedură disciplinară pentru pretinse abateri disciplinare.

La fel, nu le-au fost inițiate proceduri disciplinare nici procurorilor din Secția unificare a practicii judiciare, nici procurorilor-șefi ai Secției respective și Direcției judiciare, care în ipotezele autorilor sesizării, ar fi meritat să fie sancționați disciplinar pentru neîndeplinirea prevederilor Ordinului nr.x din xx.xx.2018.

Ponderea sentințelor de achitare care se invocă a fost una constantă de-a lungul timpului și este una obiectivă pentru categoria dosarelor de corupție și conexe corupției, chiar mai scăzută decât în cazul practicilor altor state europene.

Mai mult printre cauzele pronunțării sentințelor de achitare se invocă deficiențele din activitatea de urmărire penală, de care procurorul XXXXXX nu a fost responsabil în perioada supusă controlului.

În cauza penală nr.xxxxxx însuși autorul sesizării și inspectorul concluzionează similar, că „Conform probatoriului acumulat, acțiunile lui XXXXXX urmau a fi calificate din start conform art.303 alin.(3) din Codul penal ca fiind o normă specială, or, în cazul dat procurorul urma să se conducă de prevederile art. 116 alin. (2) din Codul penal, care stipulează „III cazul concurenței dintre norma generală și cea specială, se aplică numai norma specială”, art.303 alin.(3) din Codul penal fiind o normă specială”.

Astfel, chiar dacă în cauză s-a pronunțat o sentință de achitare, aceștia au considerat că în speță sunt elementele infracțiunii prevăzute de art.303 Cod penal, care au fost incriminate la faza judiciară prin modificarea învinuirii.

Autorii sesizării și inspectorul nu au apreciat corect atribuțiile procurorilor conducători potrivit organigramei Procuraturii Anticorupție și regulamentului Procuraturii Anticorupție.

Or, adjunctul XXXXXX nu era responsabil de activitatea oficiilor teritoriale ale Procuraturii Anticorupție, în speță de activitatea Oficiului Sud și implicit de cea a procurorului XXXXXX. Respectiv, omisiunile invocate nu-i sunt imputabile, iar răspunderea îi revine nemijlocit procurorului de caz.

În speța cauzei invocate, nu este clar care sunt derogările de la lege, chiar dacă în cauză există o soluție de achitare irevocabilă, mai ales că una din instanțele inferioare a pronunțat o sentință de condamnare

Mai mult decât atât, XXXXXX este tatăl ex-procurorului XXXXXX, care a

activat pe domeniul judiciar în diverse funcții, respectiv fiind în relații de subordonare și de colegialitate cu autorii sesizării și persoanelor antrenate în controlul Procuraturii Anticorupție pe domeniul judiciar.

Astfel, expunerea pe această concluzii riscă să fie calificată drept conflict de interese.

La fel, adjunctului responsabil de domeniul reprezentării învinuirii, care nu are atribuții procesuale în faza de urmărire penală i se impută acțiunile procurorului XXXXXX de la etapa *urmăririi penale*.

Nici la momentul raportării sentinței în cauza invocată, nici la momentul raportării deciziei instanței de recurs, Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată nu a constatat anumite derogări de lege și, respectiv, nu a făcut uz de prevederile pct.28.3, 28.4 din Ordinul Procurorului General nr.xx/xx din xx.xx.2018 pentru a întocmi rapoarte adresate adjunctului Procurorului General responsabil de domeniul judiciar, cu indicarea motivelor pentru care se impune declanșarea căilor ordinare de atac de către acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție sau, respectiv, sesizărilor adresate Procurorului General ca rezultat al depistării unor abateri admise de către acuzatorii de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție, care ar fi putut constitui abateri disciplinare.

La fel, Secția unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată nu a constatat abateri, care să determine intervenție potrivit pct.(l) lit.e) și j) din Secțiunea 3 a Capitolului VI Titlul II din Regulamentul Procuraturii.

Revenirea la acest subiect tocmai după 10 luni de la verificarea legalității sentinței de către aceeași Secție denotă caracterul tendențios și părtinitor al controlului realizat și al concluziilor formulate.

În speță, **se invocă pretinse derogări de lege admise de către procurorii XXXXXX și XXXXXX**. Astfel, dacă acțiunile acestora, care ar fi contestat tardiv, nu au fost calificate de autorii sesizării ca fiind fapte ce pot constitui abateri disciplinare și nu s-au sesizat în acest sens, atunci acțiunile procurorului XXXXXX, care în perioada xx.xx.2019 - xx.xx.2019 s-a aflat în concediu, nici pe departe nu pot fi calificate drept abatere disciplinară.

Sunt niște afirmații declarative și formale. Or, **dacă ar fi existat cu adevărat** cazuri de orientare de către procurori a instanțelor judecătorești spre aplicarea unor pedepse prea blânde, disproporționale faptelor săvârșite de către inculpați sau cazuri de admitere a erorilor grave de către procurorii care au instrumentat cauzele penale și au reprezentat învinuirea în instanțele de judecată, Secția unificare a practicii judiciare ar fi reacționat cumva în anii 2016-2019 prin utilizarea pârghiilor prevăzute de Ordinului Procurorului General nr.x/xx din xx.xx.2018 „*Cu privire la organizarea activității procurorilor în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele judecătorești*”¹¹, ca rezultat al monitorizării săptămânale a activității Procuraturii Anticorupție pe domeniul reprezentării învinuirii.

Ordinul Procuraturii Generale prin care dlui XXXXXX i s-a dispus exercitarea interimatului la PCCOCS nu prevedea retragerea cauzelor din gestiune.

Mai mult ca atât, în cauzele respective erau constituite grupuri de urmărire penală, în majoritatea fiind și procurorul XXXXXX, care efectiv a preluat conducerea urmăririi penale. În aceste cauze era dispusă prelungirea termenului de urmărire penală, erau formulate indicații membrilor grupurilor de urmărire penală în curs de realizare. O parte din aceste cauze au fost în scurt timp retrase de către Procurorul General interimar și transmise în competența PCCOCS.

În concluzie, nici controlul, nici verificarea de către Inspekția Procurorilor nu a stabilit careva omisiuni în cauzele respective, care s-ar fi datorat faptului nedesemnării altui conducător al grupului de urmărire penală (omisiunea prelungirii termenului de urmărire penală, declararea nulității acțiunilor procesuale, etc.)

Eronat este expusă norma de la art. 53/1 alin.(3) lit. d) din Codul de procedură penală, care de fapt prevede:

„ (3) Materialele și cauzele penale repartizate unui procuror pot fi retrase și transmise altui procuror în cazul:

d) constatării, din oficiu sau la plângere, a unei încălcări grave a drepturilor persoanelor participante la procesul penal sau în cazul admiterii unor omisiuni ireparabile în procesul de administrare a probelor. ”

Careva abateri pe care procurorul XXXXXX nu le-a prevenit, depistat și curmat în calitate de adjunct și, respectiv, procuror-șef în perioada xx.xx.2019 - xx.xx.2019 nu au fost identificate, iar cele invocate în speță sunt declarative sau neimputabile acestuia.

Nici procurorii și conducătorii Secției unificare a practicii judiciare nu au îndeplinit prevederile pct. 28.3 și 28.4 din Ordinul Procurorului General nr. x/xx din xx.xx.2018, *cu privire la organizarea activității procurorilor în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele judecătorești*. Respectiv, sunt pasibili de a fi trași la răspundere disciplinară

În calitate de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, pe domeniul reprezentării învinuirii nu avea atribuții de control ierarhic superior la faza de urmărire penală asupra procurorilor din secțiile conducere și, respectiv, exercitare a urmăririi penale.

Totodată, procurorul XXXXXX a făcut dovada organizării ședințelor operative și punerii în discuție a diverselor problematici și practici.

Neîntemeiat explicația procurorului XXXXXX a fost apreciată critic, iar materialele invocate în susținerea faptului admiterii de către acesta a pretinselor abateri disciplinare nu stabilesc cu adevărat astfel de fapte.

În urma examinării, argumentelor invocate de către procurorul XXXXXX, Colegiul constată că Inspekția Procurorilor nu a identificat: care este modul corespunzător de îndeplinire a obligațiilor de serviciu și care a fost necorespunderea admisă de către procurorul XXXXXX; care din pretinsele abateri disciplinare sunt grave și criteriile de apreciere a gravității.

Astfel, referitor la latura obiectivă a abaterii disciplinare reținute în privința procurorului XXXXXX, Colegiul apreciază că aceasta nu reprezintă încălcare de către numit a standardelor de conduită impuse procurorului de dispozițiile art. 38 lit. a) și lit.e) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016.

La aprecierea abaterii disciplinare, Colegiul ia în considerare împrejurările, gravitatea concretă, consecința faptelor săvârșite de procurorul XXXXXX, atitudinea față de evenimentele petrecute, atât pe parcursul verificării sesizării, cât și în cadrul examinării cazului de către Colegiu.

Analizând probele administrate, audiind reprezentantul Inspekției procurorilor a Procuraturii Generale, Nicolae Tricolici și procurorul XXXXXX, Colegiul constată că procedura disciplinară este neîntemeiată, sub aspectul comiterii de către procurorul XXXXXX a abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) și lit.e) din Legea cu privire la Procuratură.

Reieșind din materialele administrate și explicațiile prezentate, necesită a fi

subliniat faptul că Colegiul verifică și se expune asupra modului în care decide procurorul să acționeze într-o speță concretă și corespunderea acestui mod - legilor și actelor normative în vigoare, ce reglementează conduita profesională a procurorului. Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, au stabilit unanim că abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare cu vinovăție a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă.

În ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specială și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Colegiul constată că în cazul prezentat, materialul probator administrat în procesul examinării procedurii disciplinare în privința procurorului XXXXXX de către Colegiu, denotă cu certitudine lipsa elementelor abaterilor disciplinare.

Având în vedere cele expuse, Colegiul ajunge la concluzia că în faptele comise de procurorul XXXXXX, nu sunt confirmate acțiuni intenționate ce ar constitui abateri disciplinare.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.50, 51 alin.(1) lit.d), art.84, 85 ale Legii cu privire la Procuratură din 25.02.2016, Colegiul de Disciplină și Etică

HOTĂRĂȘTE

1. A înceta procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, XXXXXX, în legătură cu lipsa abaterii disciplinare.

2. Hotărârea poate fi contestată în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării prin intermediul Colegiului la Consiliul Superior al Procurorilor.

Președintele Colegiului : Vladislav Guțan _____ semnat _____

Membrii Colegiului : Marcel Cimbir _____ semnat _____

Victor Comerzan _____semnat _____

Oleg Televca _____ semnat _____

Pavel Țurcan _____ semnat _____